

Ρετ. Σημ. 298
X 766

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΝΙΚΗΤΑ

Παρισθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου πατρὸς ἡμῶν
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΡΩΣΙΝΟΥ ἱερέως

καὶ **ΜΙΧΑΗΛ ΕΜΜ. ΠΑΣΣΑΡΗ**,
ἀποβιώσαντος ἐν Κοτσάνοις τὴν 4 Ὀκτωβρίου 1918,

νῦν δὲ ὑπὸ τοῦ ἀδελφωτάτου

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΒΟΥΤΕΡΗ

ἱερέως καὶ ἐφημέριου τοῦ Ναοῦ Ὁσίου Μελετίου

καὶ **ΔΗΜΗΤΡ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΑΣΣΑΡΗ**

ἱεροψάλτου τοῦ ἐν Ἀμοργῷ Βροῦντι Ἀρκεσίνης
Ναοῦ Ἁγίου Ὁνούφριου

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ: Α. ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑΚΗ ΚΑΙ Α. ΚΑΪΤΑΤΖΗ

Ὁδὸς Σατωβριάνδου 4,

1926

Τοῦ ἁγίου φῶς γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στερρότητι τῆς ψυχῆς, τὰς τῶν τυράννων ἀπειλὰς ἔφερες μάρτυς Χριστοῦ ἔνδοξε, θείᾳ δυναστείᾳ ῥωννύμενος.

Σαρκὸς σου τὸν σκορπισμόν, καὶ τῶν μελῶν τὴν ἐγκοπὴν ἤνεγκας μάρτυς Χριστοῦ τῷ ἔρωτι ἃ σοὺ τὴν ψυχὴν συνεκρότησαν.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ὁ τῶν μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ σύλλογος, μνήμην τὴν σὴν σήμερον, ἐπιτελουμένην θεώμενος

Θεοτοκίον

Μαρία τὸ καθαρὸν, τῆς παρθενίας· καὶ σεπτὸν σκήνωμα, τὰ χαλεπὰ τραύματα, τῆς ἐμῆς καρδίας θεράπευσον.

Κάθ. τῆς εὐχ. ἡ γ. πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυοτικῶς

Ἐν παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν, ξύλῳ ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρὸς εἰσφέρων νέκρωσιν, τοῦ σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον ἐπάγει ἐπὶ τῆς γῆς καὶ κόσμος ὁλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς, ὃν ὁρῶντες ὑφούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί, συμφῶως ἀνακράζομεν, πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

Δόξα τοῦ ἁγίου Ταχὺ προκατάλαβε

Τοῖς πόνοις μακάριε, κατατριφὼν τῆς σαρκὸς, τὴν θείαν καὶ ἄπονον ἐν Παραδείσῳ τρυφήν, ἀξίως ἀπέληφας, στύλος ἀθανασίας, ἐκ Θεοῦ δεδωγμένος, ᾗθεν καὶ ἱμάτων ποταμοὺς ἀναβλύζεις,

τοῖς πόθῳ καταφεύγουσι μάρτυς τῇ σκέπῃ σου.

Καὶ νῦν τῆς εὐχ. τῆς.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσι σε καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἄνελε τῷ σταυρῷ σου τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας, γνώτωσαν πῶς ἰσχύει ὀρθὰ δόξων ἡ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνη φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ δ'. ὁ εἰρημὸς.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Πικρογόνους μετέβαλε, ξύλῳ Μωϋσῆς πηγὰς ἐν ἐρήμῳ πάλαι, τῷ σταυρῷ πρὸς τὴν εὐσέβειαν, τῶν ἐθνῶν προφαίνων τὴν μετάθεσιν.

Ὁ θυτῷ κολπωζάμενος, τέμνουσαν ἀνέδωκεν Ἰορδάνης ξύλῳ, τῷ σταυρῷ καὶ τῷ βαπτίσματι τὴν τομὴν τῆς πλάνης τεκμαιρόμενος.

Ἰερῶς προτοιβάζεται, ὁ τετραμερὴς λαὸς προηγούμενος, τῆς ἐν τύπῳ μυοτηρίου σκηνῆς, σταυροτύποις τάξεσι κλειζόμενος.

Θαυμαστῶς ἐφαπλούμενος τὰς ἡλιακὰς ἐξηκόντισεν, ὁ Σταυρὸς καὶ διηγῆσαντο, οὐρανοὶ τὴν δόξαν του, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἄλλος τοῦ ἁγίου. Ἐπαρθένητα σε ἰδοῦσα.

Ἐνεδόμενος Κυρίου τῇ θεωρίᾳ, καὶ τῇ αὐτοῦ λαμπρότητι ἐντρυφῶν ὁ Μάρτυς, πάσχων οὐκ

ἡσθάνετο, καὶ χαίρων ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Λελυτρωμένος τῷ αἵματι τοῦ Δεσπότη, ὁ ἀθλητὴς Νικήτας, τὸ ἴδιον αἷμα χαίρων προσκομίζει Χριστῷ, δι' ὃν ἀναιρούμενος, δόξα σοι Θεέ μου ἐκραύγαζε.

Πεπυρσευμένος τῷ αἵματι τοῦ Σωτῆρος εἰδωλικὴν ὁ Μάρτυς κατεπάτησε φλόγα· πᾶσαν τειναιμόνων ἰσχύν, καὶ κραυγάζει τῷ κτήσαντι, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Ὡραϊσμένος ποικίλῃ φωτοχυσία, ὁ Οὐρανὸς δ' ἐμφυχος σοῦ τοῦ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων Χριστέ, Παρθένος ἡ ἄχραντος, νῦν ὡς Θεοτόκος δοξάζεται.

Καταβασία. Εἰσοκήνοα Κύριε. Ὡδὴ ε'. ὁ εἰρμός.

Ὁ τρισμακάριστος ξύλον ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπαιτήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς Θεῷ· τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Σὲ τὸ ἀοίδιμον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ἡ τὴν Ἐδέμ φυλὰς του στρεφομένη ῥομφαία, Σταυρὸς ἡδέσθη, τὸ φρικτὸν δὲ χερουσία, εἰλε τῷ σοὶ παγέντι· Χριστῷ, τῷ παρέχοντι τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Υποχθονίων δυνάμεις, ἀντίπαλοι τοῦ Σταυροῦ

φρίττουσι χαραττόμενον, τὸ σημεῖον ἐν ἀέρι, ὁ πολοῦσιν οὐρανίων, γηγενῶν γένος δὲ κάμπτει Χριστῷ, τῷ παρέχοντι τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Μαρμαρυγαῖς ἀκηράτοις, φανείς ὁ θεῖος Σταυρός, ἐσκοτισμένοις ἔθνεσι τῇ ἐν πλάνῃ ἀπάτης, τὸ θεῖον φέγγος ἀπαστράψει, οἰκιοὶ τῷ ἐν αὐτῷ παγέντι Χριστῷ, τῷ παρέχοντι τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν

Τοῦ Ἀγίου. Ἄλλος, Σοὶ Κύριέ μου φῶς.

Τίς δύναται λαλεῖν, σοῦ Νικήτα τὰ ἐπαθλα, πανεύφημε τοὺς στεφάνους, οὓς δωρεῖται Χριστὸς σοι, ὑπὲρ αὐτοῦ ἀθλήσαντι.

Οἱ Μάρτυρες ἐν γῇ τοὺς ἀγῶνας ἀνύσαντες, οὐράνιον ἐν ὑψίστοις, παρὰ σοῦ ζωοδότα τὴν ἀντίδοσιν ἔλαβον. Νῦν λάμπεις ὡς φωστὴρ, ὦ Νικήτα πανεύφημε, φῶς δεύτερον χρηματίζας, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ ἐνδόξως παριστάμενος.

Θεοτοκίον

Φῶς ἄχρονον ἡμῖν, ὑπὸ χρόνον γενόμενον, ἐγέννησας Θεομήτωρ, τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου, καὶ κόσμον κατεφώτισας.

Καταβασία. Ὁ Τρισμακάριστος ξύλον.

Ὡδὴ στ'. ὁ εἰρμός

Νοτίου θηρὸς, ἐν σπλάγχνοις παλάμας Ἰωνᾶς σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιτύπου, σαφῶς· ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπὲρ

κόσμον Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκί
προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ τριημέρῳ
ἐγέρσει τὸν κόσμον φωτίσαντος γήρᾳ καμφθεῖς
καὶ νόσῳ τρυχωθεὶς ἀνωρθοῦτο Ἰακώβ χεῖρας
ἀμείψας, τὴν ἐνέργειαν φαίνων τοῦ ζωηφόρου
σταυροῦ τὴν παλευκότητα καὶ γάρ, τοῦ νομικοῦ
σκιώδους γράμματος ἐκαινογράφησεν, ὃ ἐν τούτῳ
σάρκι προσπαγείς ὁ Θεός, καὶ τὴν ψυχόλαθρον
νόσον τῆς πλάνης ἀπήλασε.

Νεαζούσαις θεῖς παλάμαις ὁ θεῖος Ἰσραήλ
σταυροειδῶς κάρραις ἐδήλου, ὡς πρεσβύτερον κλέ-
ος ὁ νομολάτρης λαός, ὑποπτευθεὶς ὄθεν αὐτός
ἐξυπατήκασθαι οὐκ ἠλλοίωσε τὸ ζωηφόρον τύ-
πον, ὑπερέξει λαὸς γάρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, νεο-
παγείς ἀνεβόα· σταυρῷ τειχιζόμενος.

Τοῦ Ἁγίου. Ἄλλος. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ἐθέλχθης ταῖς καλλοναῖς τοῦ κτίσαντος ἐν-
δοξε· καὶ τὰς ἐκείθεν ἐμφάνσεις δεδεγμένος μά-
καρ ἀνεπτερώθης, καὶ θανάτου ἀλογήσας, αὐτῷ
προσεχώρησας.

Ρεόντων λογιστικῷ χρησάμενος σῶφρονι, τὰ
μὴ κενούμενα Μάρτυς, πρετιμήσας σῶμά σου
ταῖς βασάνοις, ὦ Νικήτα μετ' εὐφροσύνης χαί-
ρων παρέδωκας.

Θεοτοκίον

Ὡς μήλον ἐν τῷ δρυμῷ σὲ μόνην εὐράμενος,
καὶ καθαρώτατον κρίνον καὶ κοιλάδων ἄνθος, ὦ

Θεομήτωρ, ὃ νυμφίος ὃ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκή-
νωσεν.

Καταβασία Νοτίου θηρός.

Κοντάκιον ἤχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῆς πλάνης τειμὼν τὸ κράτος τῇ ἐνατάσει σου,
καὶ νίκης λαβὼν τὸ στέφος τῇ ἀθλήσει σου. τοῖς
ἀγγέλοις ἐνδοξε συναγάλλη Νικήτα φερώνυμε.
Σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ πρεσβεύων ἀπαύσιως
ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ οἶκος

Γινώσκιν ἐνθεῖς τῇ ψυχῇ μου, κάθαρὸν μου τὴν
φρένα καὶ τῶν σῶν ἐντολῶν ἐργάτην Σῶτερ ἀνά-
δειξον, ἵνα ἰσχύσω καταπαλαῖσαι τὰς ποικίλας
τῶν παθῶν μου ἐπαναστάσεις, νικητικὸν ἀφθαρ-
σίας θραβεῖν δεξάμενος. Πρεσβείαις τοῦ σοῦ γεν-
ναίου ἀθλοφέρου Νικήτα φιλάνθρωπε καὶ γάρ
αὐτὲς ἡμᾶς ἐν τῇ μ' ἡμῇ αὐτοῦ συνεκαλέσατο,
πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντῳ ἡμῶν.

Συναξάριον

Τῇ ιε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ἀθλοῖς τοῦ Ἁγίου
μεγαλομάρτυρος Νικήτα. Στίχος

Φλέγει Νικήτα, καὶ γίνῃ νικηφόρος.

Ἡ μᾶλλον εἰπεῖν πυρφόρος Νικηφόρος.

Πέμπτη καὶ δεκάτῃ καμίνῳ βλήθη Νικήτας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων,
τῶν οὖν τῷ Νικήτᾳ ἀθλοσάντων.

Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιλοθέου
Πρεσβυτέρου τοῦ θαυματουργοῦ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου μάρτυρος Πορφυρίου, τοῦ
ἀποδήμιου.

Ἡ Εὐρεσις τοῦ λιβάνου, τοῦ Ἀγίου Ἀκα-
κίου Ἐπισ. Μελιτινῆς.

Ὁ Ἅγιος μάρτυς Μάξιμος ἔσφει τελειοῦται.

Αἱ ἅγαι δύο Κόραι ἔσφει τελειοῦνται.

Ἡ Εὐρεσις τοῦ Λειψάνου, τοῦ Ἀγίου Πρωτο-
μάρτυρος Στεφάνου.

Ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Βησσαρίων Ἀρχι-
ἐπίσκοπος Λαρίσσης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος Γεράσιμος ὁ κτίτωρ
τῆς ἱερᾶς μονῆς τῆς Ἀγίας Τριάδος τῆς ἐπονο-
μαζομένης Σουρβιάς ἥτις κείται πλησίον τῆς ἐν
Ζαγορά Μακρυνίτσας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ἅγιος νεομάρτυς Ἰωάννης
ὁ Κρής ὁ μαρτυρήσας, ἐν τῇ Νέᾳ Ἐφέσῳ ἐν ἔτει
1811.

Ταῖς τῶν ὁσίων Ἀγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου πρεσ-
βείαις ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδή γ'. τῆς ἐορτῆς. Ὁ εἰρμός.

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς λαοὺς
ἐκλόνησεν, πνέον ἀπειλῆς καὶ δυσφημίας θεοστου-
γοῦς. Ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς
θηριώδης οὐ πῦρ ἐρόμεον, ἀλλ' ἀντιχοῦντι δροσο-
βόλῳ πνεύματι πυρὶ συνόντες ἔφαλλον· ὁ ὑπε-

ρύμνητος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογη-
τὸς εἶ.

Εὐλοῦ γευσάμενος ὁ πρῶτος ἐν βροτοῖς, φθορᾷ
παρώκησε· ῥύψιν γὰρ ζωῆς ἀτιμωτάτην κατα-
κρίθεις, ὅλῳ τῷ γένει σωματοφθόρος τις ὥς λύμη
τῆς ἰόσου μετέδωκε· ἀλλ' εὐρηκότες γηγενεῖς ἀ-
νάκλησιν· σταυροῦ τὸ ξύλον κράζομεν· ὁ ὑπερῷ
μνητος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐλυσε πρόσταγμα Θεοῦ παρακοή, καὶ ξύλον
ἤνεγκε θάνατον βροτῶν τὸ μὴ εὐκαίρως μεταλη-
φθὲν ἐν ἀσφαλείᾳ, τῆς ἐπιτίμου δὲ ἐντεῦθεν ζωῆς,
τὸ ξύλον εἴργετο, ὁ νυκτιλόχου δυσθανοῦς ἠνέω-
ξεν, ἐγνωμοσύνην κράζοντες· ὁ ὑπερμνητοῦ τῶν
Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥάβδον προσπιύσεται τὸ ἄκρον Ἰωσήφ γεν-
νησόμενα ἐλέπων Ἰσραὴλ τῆς βασιλείας τὸ κρα-
ταῖον, ὅπως συῆξῃ ὁ ὑπερένδοξος σταυρὸς προ-
δηλῶν, οὗτος γὰρ τοῖς βασιλεῦσι τροπαιοῦχον
καύχημα καὶ φῶς τοῖς πίστει κραυγάζουσιν ὁ ὑ-
περῷμνητος τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογη-
τὸς εἶ.

Τοῦ Ἀγίου. Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ

Νῦν ἀπρόσφωτῇ λαμπηδένι καταυγάζεμενος
Μάρτυ, τοὺς ὑμνοῦντας νῦν τὴν σὴν ἐορτήν, τῷ
φωτί σου καταλάμπρυνον εὐαγγελῆς εἶ ὁ Θεός·
κρα γάζων καὶ Κύρις.

Ἐπεργάσθη σου τὴν ἀνδρείαν τὰ στρατεύμαα

Μάκαρ, τῶν Ἀγγέλων βλέποντα καρτερῶς, ἐνα-
θλοῦντα καὶ λέγοντα, εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ Ναῷ
τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Μετὰ τῆς ἄνω χοροστασίας ὁ ἀσώματος, χαῖ-
ρε Θεοτόκε Πάναγνε, Γαβριήλ, ἀγαλλόμενος
κραυγάζω σοι· εὐλογημένη οὐ ἐν γυναιξίν ὑπάρ-
χεις Πανάμωμε Δέσποινα

Καταβασία. Ἐκκοον πρόσταγμα τυράννου.

Ὡδὴ η΄. Ὁ εἰρμός.

Εὐλογεῖτε Παιδες τῆς Τριάδος ἰσαριθμοί, δη-
μιουργεῖν Πατέρα Θεὸν ὑμνεῖτε, τὸν συγκαταβάν-
τα Λόγον καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόμον μεταπετήσαν· αἱ
καὶ ὑπερυψοῦτε τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα
Πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υψουμένου ξύλου ραντισθέντος ἐν αἵματι τοῦ
σαρκωθέντος Λόγου Θεοῦ, ὑμνεῖτε αὐτὸν οὐρα-
νῶν Δυνάμεις, βροτῶν τὴν ἀνάκλησιν ἐορτάζουσαι
Λαοὶ προσκυνεῖτε Χριστοῦ τὸν Σταυρόν, δι' αὐτῷ
κόσμῳ ἀνάστασις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γηγενεῖς παλάμαις οἰκονόμοις τῆς χάριτος
Σταυρὸς οὐ ἔστη Χριστὸς ὁ Θεός, ὑψοῦτε ἱερο-
πρεπῶς, καὶ Λόγῃ Θεοῦ Λόγου σῶμα ἀνιιτο-
ρήσαν· ἰδέτωσαν ἔθνη πάντα τὸ σωτήριον τοῦ
Θεοῦ δοξάζοντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ τῇ θείᾳ ψήφῳ προκριθέντες ἀγάλλεσθε,
χριστιανῶν πιστοὶ Βασιλεῖς, καυχᾶσθε τῷ τρο-

παιοφόρῳ ὄπλῳ, λαχόντες θεόθεν, Σταυρὸν τὸν
τίμιον ἐν τούτῳ φῦλα πολέμων, θράσος ἐπιζη-
ζοῦντα, σιεδάννυνται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀγίου. Ἄλλος. Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὀλόκληρον θῦμα καὶ δεκτόν, σαυτὸν προσή-
γαγες Μάρτυς ἀήττητε, καὶ δλοκάρπωμα γέγο-
νας, εὐωδίας, τῷ Δεσπότη σου, τῷ σταυρωθέντι
δι' ἡμᾶς μετ' εὐφροσύνης θεῶν. Εὐλογεῖτε πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νομῖμοι, ὡς θεῖος ἀριστεύς, ἐχθροῦ τὰς φά-
λαγγας καταστρεψάμε ος, ἀξίως εἴληφας στέφα-
νον τὸν τῆς νίκης τὸν ἀμάριντον, ἐκ ζωηφόρου
δεξιᾶς, ἣ νῦν παρέστηκας ἀναμέλπω : Πάντα τὰ
ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Προθήρας ἀσχέτως τὸν Χριστὸν τῷ τούτου αἵ-
ματι, τὸ σὺν κατέμιξας, καὶ τεμνόμενος μᾶστι-
ξιν καὶ ποικίλως ἀναιρούμενος, ὥσπερ καὶ νῦν,
ὡ μμιγτῆς συμβασιλεύεις βοῶν· εὐλογεῖτε πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Ρύπον τὸν τῆς φύσεως ἡμῶν Χριστὸν κυήσα-
σα τὸν μόνον ἄχραντον, σοφῶς ἀπέπλυνας ἄχραν-
τε Θεοτόκε Παναμώμητε, καὶ χερουδίμ καὶ Σε-
ραφίμ γέγονας ὑπερθεῖν τῶν βοώντων. Εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία. Εὐλογεῖτε Παῖδες.

Ὡδὴ θ΄. Ὁ εἰρμός

Μυστικῶς εἰ Θεοτόκε Παράδεισος· ἀγεωργή·

τως ελαστήσασα Χριστόν, ὑφ' οὗ τοῦ Σταυροῦ
ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργητε δένδρον, δι' οὗ
νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτὸν σὲ μεγα-
λύνομεν.

Ἀγαλλέσθω τὰ δρυμοῦ ξύλα σύμπαντα, ἁγια-
σθεῖσιν τῆς φύσεως αὐτῶν, ὑφ' οὗ περ ἐξ ἀρχῆς
ἐφυτεύθη, Χριστοῦ τανυθέντος ἐν ξύλῳ· δι' οὗ
νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτὸν σὲ μεγαλύ-
νομεν.

Ἰερὸν ἡγέρθη κέρασ θεόφροσι, τῆς κεφαλῆς
τῶν ἀπάντων ὁ Σταυρός, ἐν ᾧ ἁμαρτωλὸν νοου-
μένων συνθλῶνται τὰ κέρατα πάντα, δι' οὗ νῦν
ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτὸν σὲ μεγαλύνομεν.

Εἰς μὸς ἄλλος

Ὁ διὰ βρώσεως τεῦ ξύλου, τῷ γένει προσγε-
νόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σή-
μερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἡ παγγενεὲς κατάρ-
α διαλέλνται τῷ βλαστῷ τῆς Ἀγνῆς Θεομήτορος,
ἣν πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν μεγαλύνουσι.

Μὴ τὴν πικρίαν τὴν τοῦ ξύλου ἐάσας ἀναιρέ-
σιμον Κύριε· διὰ Σταυροῦ τελείως ἐξήλειψας· ὃ
θνεν καὶ ξύλον ἔλυσε ποτὲ πικρίαν ὑδάτων Μερρᾶ,
προτυποῦν τοῦ Σταυροῦ τὴν ἐνέργειαν· ἣν πᾶσαι
αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Ἀδιαλείπτως θαπτομένους τῷ ζόφῳ τοῦ Προ-
πίτορος Κύριε· διὰ σταυροῦ ἀνύψωτας σήμερον,

ὡς γὰρ τῇ πλάνῃ ἄγαν ἀκρατῶς ἡ φύσις προκα-
τηνέχθη, παγκλήρως ἡμᾶς πάλιν ἀνώρθωσε, τὸ
τοῦ Σταυροῦ σου ὅν οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἵνα τὸν τύπον ἀποδείξῃς τῷ κόσμῳ προσκυ-
νοῦμε· ον Κύριε, τὸν τοῦ Σταυροῦ ἐν πᾶσιν ὡς
ἐνδοξον, ἐν οὐρανῷ ἐμόρφωτας φωτὶ ἀπλέτῳ ἡγ-
λαῖσμένῳ, βασιλεῖ πανοπλῖαν ἀήττητον· ἣν πᾶσαι
αἱ δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσι.

Τοῦ Ἀγίου. Ἄλλος. Λίθος ἀχειρόμητος ὄρους.

Ὅλον ἑμαυτὸν σοι προσφέρω, θεομακάριστε
Νικήτα, ἵνα σὲ πλουτήσω προστάτην, πρὸς τὸν
Δεσπότην σώζειν δυνάμενον, ἐκ πάσης πεσιστά-
σεως, καὶ σωτηρίας θείας πρόξενον.

Μάρτυς ἀληθῶς χρηματίσας, τῆς ἀληθείας
ἀθλοφόρε· τῇ ἐνυποστάτῳ καὶ σεπτῇ νῦν ἀλη-
θείᾳ χάριτων παρίστασαι, τὰ τῶν ἀγώνων ἐπα-
θλα σὺν παρρησίᾳ κομισάμενος.

Ὅρμῳ γαλήνῃ προσωρμίσθης, ἀναπαυσάμενος
τῶν πόνων, καὶ στεφανηφόρος χορεύεις, ἐν παρα-
δείσῳ μετὰ Μαρτύρων, Χριστοῦ τοίνυν ὡς θεο-
δόξαστον, πάντες ἀξίως σὲ δοξάζομεν.

Νέμοις μοι τὴν ἀφθονον χάριν τῷ τῶν ἐπαίνων
σοι τὸν λόγον, πλέξαντι προθύμως, ρυόμενός με
τῆς ἁμαρτίας μου, καὶ τῶν δεινῶν μου πράξεων,
ταῖς σοῖς πρεσβείαις παμμακάριστε.

Θεοτοκίον

Νόμων τῶν τῆς φύσεως δίχα, τὸν νομοδότην

ἀποτίκτετε, σάρκα γεγονότα ἀτρέπιως, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνεξιχνίαστον, εὐλογημένη ἄχραντε δυνὶς οὐσίαις γνωρίζομενον.

Καταβασία (Μυστικῶς εἰ Θεοτόκε). καὶ ὁ διὰ βρώσεως.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἁγίου. Τοῖς μαθηταῖς
συνέλθωμεν

Ὡς ἐτροπώσω πάνσοφε, τοῦ σταυροῦ τῇ δυνάμει, βαρβαρικὴν θρασύτητα, καὶ τυράννων μανίαν, μεγαλομάρτυς Νικήτα· καὶ ἡμῶν ταῖς εὐχαῖς σου, τὰ τῆς σαρκὸς κινήματα, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους ἁμαρτιῶν, λύσιν παρεχόμενος ἀθλαφόρε, ὡς παρρησίαν ἄπλετον πρὸς Θεὸν κεκτημένος.

Τῆς ἐορτῆς. Τῶν μαθητῶν ὁρῶντων σε

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης, σταυρὸς ἡ ὡραιότης τῆς ἐκκλησίας, σταυρὸς Βασιλέων τὸ κραταίωμα, σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα, σταυρὸς ἀγγέλων ἡ δόξα καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Εἰς τοὺς αἰῶνες ὑμῶμεν στιχ. δ' καὶ ψάλλομεν
συχρηὰ προσομοιὰ τῇ, ἐορτῇ α'. καὶ τοῦ ἁγίου
γ'. τῆς ἐορτῆς. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, τὸ ζωηφόρον φυτόν, ὁ σταυρὸς ὁ Πανάγιος εἰς ὕψος αἰρόμενος ἐμφανίζεται σήμερον, δοξολογοῦσι πάντα τὰ πέρατα, ἐκδειματοῦνται δαιμόνων φάλαγγες, ὡ εἶον δώρηται τοῖς βροτεῖς κεμάρισται, δι' οὗ Χριστὲ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Τοῦ ἁγίου ὁ αὐτός— Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Μάρτυ· Νικήτα θεόπνευστε, πίστιν ἐλπίδα ἐμοῦ, καὶ ἀγάπην ὡς θώρακα, νοητῶς ἐνδέδουσαι καὶ ὡς δίοτομον μάχαιραν, σταυροῦ τὸ ὄπλον ἀαδυσάμενος, ἐχθροὺς καθεῖλες, τοῦ βασιλέως Χριστοῦ, ὅθεν τὸν στέφανον, τὸν τῆς νίκης εἰληφας ὑπὲρ ἡμῶν πάντοτε δεόμενος, τῶν εἰφημούντων σε.

Ὁ τῆς εὐσεβείας πρόμαχος, καὶ δυσσεβείας στερρός, καθαιρέτης γενόμενος, ἐκκλησίας ἔρεισμα καὶ πιστῶν ἐγκαλλώπισμα ὁ στρατιώτης τοῦ βασιλέως Χριστοῦ, ὁ τῶν μαρτύρων πάντων ἐμόσκινος, ὁ συναριθμὸς, ἀσωμάτων τάξεων, ὁ θαυμαστός, Νικήτας ὁ ἐνδοξος ἐγκωμιάζεται.

Πίστως ὄπλῳ φραττόμενος, καὶ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ κραταιούμενος ἐνδεξε τοῦ ἐχθροῦ τὰς φάλαγγας ἀνδρικῶς κατηδάφισας· καὶ στέφους δόξης ἀναζητάμενος τις ἀφθαρείας ὡς στρατιώτης Χριστοῦ, καὶ τὸ μνημόσυον, εἰς αἰῶνα ἀρχαῖον διαμενοῖ, δόξῃ κλειζόμενος τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ.

Δόξα τοῦ ἁγίου ἡχος πλ. β'.

Ἐν τῷ σταδίῳ Νικήτας ὁ πάντιμος, τὸν καλὸν ἀγῶνα τελέσας· καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, Οὐρανίου στέφει τὴν κορυφὴν ἀνεδύσατο καὶ οὐν ἀγγέλοις χορεύων, αἰτᾶται τῷ σωτῆρι Χριστῷ, ἁμαρτιῶν τὴν συγχώρησιν δωρηθῆναι ἡμῖν καὶ

καιρὸν εἰρηνικόν, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ὁ αὐτὸς

Σήμερον προέρχεται ὁ σταυρὸς τοῦ Κυρίου, καὶ πιστοὶ εἰσδέχονται αὐτὸν ἐκ πόθου, καὶ λαμβάνουσιν ἰάματα ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ πάσης μαλακίας, αὐτὸν ἀσπασόμεθα τῇ χαρᾷ καὶ τῷ φόβῳ, φόβῳ μὲν διὰ τὴν ἁμαρτίαν ὡς ἀνάξιοι ὄντες, χαρᾷ δὲ διὰ τὴν σωτηρίαν. ἣν παρέχει τῷ κόσμῳ, ὁ ἐν αὐτῷ παγεῖς Χριστὸς ὁ Κύριος ὁ εὐχὸν τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλη εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς ὡδὴ γ'. καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου ὡδὴ ζ'. Ὁ ἀπόστολος προκείμενον ἡχὸς βαρὺς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου. Πρὸς Κολασαεῖς Ἐπιστολὴς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ. ἐν τῇ σαρκί μου, ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὁ ἐστὶν ἡ Ἐκκλησία ἥς ἐγενόμεν ἑγὼ διάκονος, κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς, πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων, καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, νυνὶ δὲ ἐφανέρωθη τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ οἷς ἠθέλησεν ὁ Θεὸς γνωρίσαι, τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυσ-

στηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅς ἐστι Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπίς τῆς δόξης ὅν ἡμεῖς καταγγέλομεν, νουθετοῦντες πᾶν ἄνθρωπον, καὶ διδάσκοντες ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰς ὃ κοπιῶ ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ, τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει. Θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι, ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω περὶ ὑμῶν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς, ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς. Καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δέ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. Ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς μὴ μεριμνήσετε πῶς ἢ τί λαλήσετε· δοθήσεται γὰρ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε· οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστέ οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς ἡμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς εἰς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων

διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὕτως σωθήσεται.

Τὸ Χερουβικόν. τὸ "Ἄξιον ἐστίν, καὶ τὸ Μεγαλυνάριον

Σῶσόν με Νικῆτα ὦ ἀθλητά. σῶσόν με ἰὼν ἀχρεῖον, ὅπως εὕρω παρὰ Θεοῦ, ἔλεος καὶ χάριν, καὶ δόξης αἰδίου, ἵνα σὺν σοῦ δοξάζω, Θεὸν τὸν εὐσπλαγχνον.

*Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται
δικαίος Ἀλληλούϊα*

Τοῦ ἁγίου μάρτυρος ΝΙΚΗΤΑ.

Οὗτος ἐβλάστησεν ἀπὸ τὸ λαμπρότατον γένος τῶν Γότθων, τὸ ὁποῖον εὗρίσκειτο πέραν ἀπὸ τὴν ποταμὸν Ἰστρον κατὰ τοὺς χρόνους Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου ἐν ἔτει τλ', (330) ἔμαθε δὲ τὴν εὐσεβῆ πίστιν παιδιόθεν, ἀπὸ τὸν Μακάριον τὸν Ἀρχιερέα τοῦ τόπου ἐκείνου. Ἐπειδὴ δὲ αὐτὸς εὐσεβῶς ὁμοῦ καὶ εὐγενῶς ἀνετράφη, διὰ τοῦτο ἐδίδασκε καὶ τοὺς ἄλλους ὁμογενεῖς του νὰ πιστεύουν καὶ ἐκείνοι, καὶ νὰ πολιτεύωνται εὐσεβῶς καὶ ἐναρέτως· καθὼς καὶ αὐτὸς εὐσεβῶς ἐπίστευε, καὶ ἐναρέτως ἐπολιτεύετο, κήρυξ καὶ διδάσκαλος τῆς ἀληθείας εἰς ὅλους γενόμενος. Ἐπειδὴ δὲ ὁ δυσσεβὴς Ἀθηνάριχος, ὁ Ἀρχων καὶ πρῶτος τοῦ ἐνὸς μέρους τοῦ γοτθικοῦ γένους (εἰς δύο γὰρ μέρη ἦτον κεχωρισμένον) ἐπειδὴ λέγω, αὐτὸς ἐνίκηθη πολλὰ αἰσχροῦς ἀπὸ τὸν Φρικιγέρην, τὸν Ἀρχοντα τοῦ ἄλλου μέρους τῶν

Γότθων, μετὰ τὴν βοήθειαν καὶ συμμαχίαν τοῦ θεοῦ Σταυροῦ, καὶ τοῦ στρατεύματος τῶν Ρωμαίων, τοῦτου ἕνεκα, ἀφ' οὗ μετὰ πολυχρόνιον διάστημα πάλιν ἀνέλαβε καὶ ἐδυναμώθη, ἐφέρετο ὁ μιαιφὸς μετὰ μεγάλην μανίαν κατὰ τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν, καὶ ἐτιμῶρει αὐτοὺς μετὰ βαρβαρικά καὶ ἀνυπόφορα παιδευτήρια. Οὐ μόνον δὲ τοιαῦτα ἐποίει ὁ ἀλιτῆριος, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ὑποτασσομένους αὐτῷ ἐπρόσταζε νὰ μιμῶνται τὴν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἰδικίην τοῦ μανίαν καὶ ἀγριότητα.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ τοῦ Χριστοῦ μάρτυς Νικῆτας ἠΰθεπε περισσότερον τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ ἐκήρυτε τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν λαμπρότερον διὰ τοῦτο κατακρατεῖται ἀπὸ τοὺς ἄνωθεν Γότθας αἰφνιδίως ἐκεῖ, ὅπου ἐδίδασκε, καὶ διαίως ἀρπάζεται ὑπὸ αὐτῶν. Ἐπειτα ἀναγκάζεται νὰ ἀρνηθῇ τὸν Χριστόν· καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐπέθετο, διὰ τοῦτο ἐσύντριψαν ὅλα τὰ μέλη τοῦ σώματός του· στομωθεὶς δὲ ἀπὸ τὴν πεδείαν ταύτην, περισσότερον ἐκήρυτε τὸν Χριστόν· διὰ τοῦτο ἐρρίφθη ἐπάνω εἰς τὴν φωτιὴν· καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ νικηφόρος ἀληθῶς τοῦ Χριστοῦ Νικῆτας ἔλαβε τοῦ μαρτυρίου τὸν ἀμάραντον στέφανον, ὁμοῦ μετὰ ἄλλους πολλοὺς ὁμογενεῖς τοῦ Γότθας. Τὸ δὲ Ἅγιον αὐτοῦ λείψανον ἀπεκαλύφθη διὰ μέσου ἐνὸς ἀστέρους εἰς τὸν φίλον καὶ γινώριμὸν τοῦ Μαριανόν, ὁ ὁποῖος μετέφερεν

αὐτὸ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὴν χώραν τὴν καλουμένην Μουσσητῶν· καὶ ἐκεῖ ἐτιμήθη μὲ Νاذν μεγαλοπρεπῆ, καὶ μὲ ἄλλας τιμὰς μαρτυρικὰς· ὅπου ἐνεργεῖ διὰ ἴσχυρα θαύματα.

**Ὁμιλία εἰς τοὺς Φαρισαίους.
Φαρισαῖοι ὑποκριταί.**

Εἶναι αἱ μόναι λέξεις ποῦ δύναται νὰ μεταχειρισθῇ τις διὰ νὰ παραστήσῃ τὴν σημερινὴν ἀνθρωπότητα.

Ὅλοι ἀνεξαιρέτως γνωρίζομεν ποῖον εἶναι τὸ ὠραῖον καὶ ὠφέλιμον δι' ἡμᾶς καὶ ἐν τούτοις διὰ νὰ ἰκονώσωμεν τὴν ἐπιθυμίαν μας εἰς ἓ μίαν καὶ μόνην στιγμήν παρασυρόμεθα ὑπὸ τοῦ πονηροῦ λογισμοῦ εἰς τὸ κακὸν καὶ εὐλαβερὸν στάδιον τῆς ἁμαρτίας.

Πηγαίνομεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν κατὰ καιροῦς, διὰ νὰ προσευχηθῶμεν ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ παρασυρόμεθα ὑπὸ τοῦ ἰδίου λογισμοῦ, βλέποντες τὴν μίαν γυναῖκα καὶ τὴν ἄλλην, συνομιλοῦντες μὲ τὸν ἓνα καὶ μὲ τὸν ἄλλον, σχολιάζοντες τὴν στάσιν καὶ τὸ φέρεσθαι τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου. Αἱ γυναῖκες ἐπίσης διαγωνίζονται ποία θὰ παρουσιάσῃ τὸ μεγαλειότερον καρτέ, ἰδὼν ὠραιότερον καπέλλο, τίς καλλίτερες γόβες, τὸ πλέον μωδερνὸν κέψιμο τῶν μαλλιῶν, φανταζόμεναι ὅτι μ' αὐτὰ θ' ἀναδειχθῶν καὶ θὰ προικισθῶν μὲ ἀρκετὰ χάρισμα

τα, ἀσχέτως ἐὰν εἰς τὰ ὅμματα τῶν πατέρων, μητέρων, ἀδελφῶν καὶ συζύγων των προξενῶν τοιοῦτοτρόπως τὴν ἀγανάκτησιν καὶ στενοχωρίαν αὐτῶν.

Τὰ ὠραῖα κηρύγματα τῶν πατέρων μας, ποῦ μᾶς ἰκετεύουν νὰ θαδίσωμεν πρὸς τὴν εὐθείαν ὁδόν, ἀλλὰ μὲν ἐξ αὐτῶν δὲν μᾶς προξενοῦν εὐχαρίστησιν ἐπειδὴ ταρασσεται ἡ συνείδησίς μας, ἀλλὰ δὲ, καίτοι παραδεχόμεθα ὅτι ἐκπέμπουν τὸ φῶς τῆς ἀληθείας, τῆς ἀγάπης, τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τέλος τῆς μετανοίας, ἐν τούτοις ἐξερχόμενοι τῆς Ἐκκλησίας λησμονῶμεν αὐτὰ καὶ ἐπαίερχόμεθα εἰς τὴν εἰς ἣν καὶ πρότερον εὕρισκόμεθα ὁδόν.

Πρέπει νὰ ξεύρωμεν ὅτι ὅσα ἀγαθὰ καὶ νὰ ἔχῃ ἡ ψυχὴ μας θ' ἀποθάνωμεν, ἀλλὰ καὶ ἀποθνήσκοντες ἀκόμη θὰ εἶναι τελείως ἀδύνατον νὰ κλίνωμεν τὸ γόνυ καρδίας πρὸς τὸν Ὑψιστον, ἢ τοῦλάχιστον νὰ περισυλλέξωμεν τὴν κακίαν, τὸ μῖσος καὶ τὴν ὑπερηφάναν ποῦ μᾶς ἐναπομένουν δυστυχῶς εἰς τὸν κόσμον.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΝΙΚΗΤΑ

Μηνί Σιβρίω ιε'. τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Νικήτα· ἐν τῷ μεγάλῳ ἐσπερινῷ. τὸ πρῶτον ἀντίφωνον τοῦ Μακάριοις ἀνὴρ, εἰς δὲ τὸ Κ' οἱ ἐκέκραξα ἱστῶμεν σιγῇ, ο' καὶ ψάλλοντες σιχηρὰ τῆς ἐορτῆς, δ' καὶ τοῦ ἁγίου δ'. τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος πλ. α'. χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς

Χαίροις ὁ Ζωηφόρος σταυρὸς, τῆς εὐσεβείας τὸ ἀήττητον τρόπαιον, ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, τὸ τῆς ἐκκλησίας περιτείχισμα, δι' οὗ ἐξηγάνισται, ἡ φθορὰ καὶ κατήργηται, καὶ κατεπόθη τοῦ θανάτου ἡ δύναμις καὶ ὑψώθημεν ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια· ἔπλον ἀκαταμάχητον, δαιμόνων ἀντίπαλε. δόξα μαρτύρων δούλων, ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώπισμα· λιμὴν σωτηρίας, ὁ ζωοῦντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ὁ τοῦ Κυρίου σιαυρὸς, δι' οὗ ἐλύθη τῆς ἁρᾶς τὸ ἀνθρώπινον, τῆς ὄντως χαρᾶς σημεῖον, ὁ καταράσων ἐχθρεύς, ἐν τῇ σῇ ὑψώσει πανσεβάσμιε, ἡμῶν ἡ ἀλήθεια, βασιλέων κραταίωμα, οὐθένος δικαίων, Ἱερέων εὐπρέπεια, ὁ τυπούμενος καὶ δεινῶν ἐκλυτρούμενος, ῥάβδος ἡ τῆς ἐξουσίας, ὑφ' ἧς ποιμενόμεθα, ὅπλον εἰρήνης καὶ φόβῳ ὃν περιέπουσιν ἄγγελοι, Χριστοῦ θεία δόξα τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ὁ τῶν τυφλῶν ὁδηγὸς τῶν ἀσθενούντων Ἰατρὸς ἡ ἀνάστασις, ἀπάντων τῶν τεθνεώτων, ὁ ἀνυψώσας ἡμᾶς εἰς φθορὰν πεζόντας σταυρὸν τίμιον, δι' οὗ διαλέλυται, ἡ φθορὰ καὶ ἐξήνθησεν ἡ ἀφθαρσία, καὶ βροτοὶ ἐθεώθημεν, καὶ διάβολος παντελῶς καταβέβληται, σήμερον ἀνυψούμενον, χερσὶ καθορώντας σε, Ἀρχιερέα ὑψοῦμεν τὸν ὑψωθέντα ἐν μέσῳ σου, καὶ σὲ προσκυνοῦμεν ἀρυόμενοι πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Κι' τοῦ μάρτυρος

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν ἀλητῆριον Μάρτυς κατεπολέμησας· τῇ παναμώμῳ πίστει, τοῦ Σωτῆρος θεόφρον, βασάνους ὑπεμείνας, ὅθεν σοφέ, τοὺς βαρβάρους ἐπέτρεψας, πρὸς τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην καὶ ποιητὴν, καὶ δοξάζουσιν αὐτὸν εὐσεβῶς. (Δίς)

Τὰ ἀκροθίνια Μάρτυς ἐκ τῶν βαρβάρων Χριστῷ δόξα προσάξας ὥφθη, ἀθλητὰ θεηγόρε, θανάτων ὑπὲρ Τριάδος ὅθεν σαφῶς· καὶ τὸ στέφος ἀπέλγψας, καὶ ὡς φωστὴρ διαλάμπεις θεοπρεπῶς, ἐν τῷ κόσμῳ ἀξιάγασιε.

Τὴν εὐσεβῇ πανοπλίαν ἀμφιασάμενος, πρὸς πόλεμον ἐδείχθης, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως, Νικήτα ἀθλοφόρε, ὥσπερ ποτὲ Γεδεὼν ὁ παγκράτιστος, τῶν ἀλλοφύλων τὰ στίφη καταβαλὼν ῥωμάλῳ παρρησία σου.

ΙΕΡΑ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Μετὰ πατρικῆς ἀγάπης, παρακαλοῦμεν τὰς εὐλαβεῖς Κυρίας καὶ Δεσποινίδας ὅπως προσέρχωνται ἐν τοῖς ἱεροῖς Ναοῖς, ἐν τάξει καὶ εὐκοσμίᾳ ἐνδεδυμέναι σεμνοπρεπῶς, ἔχουσαι ὑπ' ὄψιν τῶν τὸν ἀκοίμητον ὀφθαλμὸν τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ, καθότι σκανδαλίζουν τὸ εὐσεβὲς ἐκκλησίασμα, μὲ τὰς ἀπρεπεῖς ἐνδυμασίας των, προσβάλλουσαι τὴν ἱεράν ἡμῶν λατρείαν, καὶ ἀφασίσαι τῶν προσερχομένων εὐλαβῶν Χριστιανῶν, οὐαὶ τί σκάνδαλον προξενοῦν τὰ εὐλογημένα γύναια, μὲ τὰς μεταμφιέσεις τῶν ἀπρεπῶν ἐνδυμάτων των, κείρουσαι τὰς κεφαλὰς των, ἔχουσαι τὰ φορέματα ἐπὶ τῶν γονάτων, παραδιδόμεναι εἰς τὴν πολυτέλειαν, να στολισθῶν μεταξωτά, ἔξω τὰ σιήθη τοὺς βραχίονας, ἀνευ ἐντροπῆς καὶ αἰσθημάτων φιλοτιμίας, να μὴν φοβοῦνται τὸν ἀπροσώληπτον Θεόν, μὴ σκεπτόμεναι τὴν αἰώνιον κόλασιν, οὔτε τὴν παντοτεινὴν τιμωρίαν. ὅπου ἔχουν να δώσουν λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, διὰ τὴν κατηραμένην ὑπερηφάνειαν. Φοβερόν τοῦ ἔμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.

Ὁ οἶκος οὗτος οἶκος προσευχῆς κληθήσεται. Αἱ γυναῖκες κατὰ τὰ ρητὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, πρέπει να ἔχωσι κεκαλυμμένην τὴν κεφαλὴν, διὰ τὸ σεμνὸν καὶ ὡραῖον, οὕτω πρέπει ταῖς γυναῖξι πρὸς τιμὴν τῶν Ἀγγέλων, καὶ τοῦ παρθενικοῦ αὐτῶν μυστηρίου τοῦ ἱεροῦ Γάμου.

Πάντα εὐσχημόνω; καὶ σεμνοπρεπῶς γενέσθω.

Ὁ Πνευματικὸς Πατήρ

*Οἶκος Χρυσοστόμου — ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΒΟΥΤΕΡΗΣ

Ἱερὺς καὶ Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ὁσίου Μελετίου

Ἀθῆναι Μάρτιος 1926

Δόξα Ἦχος πλ. β'. Θεοφάνους

Φωσιήρα τῶν μαρτυρῶν σὲ ἐγνώμεν, Νικήτα τοῦ Χριστοῦ ἀθλητά, τὸ γὰρ τοῦ ἐπὶ γῆς ἀξιωματός, τὴν δόξαν καταλείψας, καὶ πατρικὴν ἀδελφότητα βδελυξάμενος τοὺς θεοὺς αὐτῶν συνέτριψας, καὶ νικητικῶς τοὺς βαρβάρους κατήρχυνας ὑπὲρ Χριστοῦ τὸ μαρτύριον τῆς ὁμολογίας ἐκπληρώσας καὶ στρατιώτης τοῦ ἐπουρανίου Θεοῦ γέγονας, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῶν τὸν εὐεργέτην τοῦ Παντός, τοῦ οἰκτιρῆσαι καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς ὁ αὐτός.

Τῶν προφητῶν αἱ φωναί, τὸ ξύλον τὸ ἅγιον προκατήγγειλαν, δι' οὗ τῆς ἀρχαίας ἡλευθερώθη κατάραι, τῆς τοῦ θανάτου ὁ Ἀδάμ, ἡ δὲ κτίσις σήμερον, ὑφουμένου τούτου, συνυποῖ τὴν φωνήν, τὸ ἐκ Θεοῦ αἰτουμένη, πλοῦσιον ἔλεος, ἀλλ' ὁ μόνος ἐν ἐλέει ἀμέτρητος Δέσποτα, Ἰλασμὸν γενοῦ ἡμῖν, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐξοδος Προκειμενον ἦχος βιγύς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ᾗθέλησεν ἐποίησεν.

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα

Τάδε λέγει Κύριος, Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς, ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς

τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν, ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ εἰπέτωσαν ἀληθῆ, γίνεσθαι μοι μάρτυρες καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητέ μοι καὶ σήνητε, ὅτι ἐγὼ εἰμί, ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνειδισα καὶ οὐκ ἦν ἡμῖν Θεὸς ἀλλότριος, ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός. Ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμί, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἔξαιρούμενος, ποήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς ὁ Ἅγιος Ἰσαάκ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄφγηται αὐτῶν εἴσαο. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κἀκωσις ἡ ἐξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐν κολασθῶσιν ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης, καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· εἰς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινούσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσουσι

αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. Ὅτι χάρις καὶ εὐλογία ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

Δίκαιος εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο ληφονταὶ τὸ βασίλειον τῆς εὐπροεπισίας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου. Ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπίει αὐτῶν. Δόξαται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιεῖ τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθίσσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπέκκιστον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχιστον, εὐσέβεια, δέξεται δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥωμαίαν. Συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὥς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπισκοπὴν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφθήσονται χάλασαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλείσωσιν ἀποτόμῳ. Ἀντιστήσεται Π. εὖμα δυνάμει καὶ ὥς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς καὶ ἐρρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ οὐνετε, μάθετε δικασταὶ

περάτων γῆς ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτης ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Τροπᾶριον τῆς Λιτῆς τοῦ Σταυροῦ Ἦχ. β'.

Θεὸς θεσσαυρὸς ἐν γῇ κρυπτόμενος, τοῦ Ζωοδότου ὁ Σταυρὸς, ἐν οὐρανοῖς ἐδείκνυτο Βασιλεὺς εὐσεβεῖ, νίκης κατ' ἐχθρῶν ὑπογραμμὸν δαγλῶν νεκρόν· ὃν γεγενθῶς πίστει καὶ πόθῳ θεόθεν ἀναδραμῶν πρὸς θεωρίας ὕψωσιν, σπουδῇ μεγίστῃ ἐκ γῆς λαγόνων ἀνέφηγεν, εἰς κόσμου λύτρον, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Νικήτα Ἦχος ὁ αὐτός.

Περὶ θεῖκῃ φλεχθεὶς τὴν καρδίαν σου, τὸ πῦρ τὸ ἐμέδουλον κατεφρόνησας, Νικήτα Ἀθλοφόρε Χριστοῦ. Ὅθεν διὰ πυρὸς τὴν ἀγῶνα τελείσας οὖν Ἀγγέλοις τὸν ὕμνον μελωδικῶς ἀνακράξας, ὥς στρατιώτης ἄριστος καὶ ῥωμαλαῖος, ταῖς ἄνω συγκατελέχθης στρατιαῖς. Νικητῆς δὲ ἄριστος κατὰ παθῶν ἀνεδείχθης. Διὰ μαρτύρων τὸ καύχημα ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τάφος μένουσα τὸ σῶμα δεξιόμενος ἔβλυσες μύρον εὐώδες, ἡ μνήμη δὲ σήμερον ἅπαντας εὐφραίνει ταῖς ἀκτίσι τῶν θαυμάτων, Νικήτα Μακάριε. Ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Παντοδύ-

ναμον Θεόν, αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ'.

Τυραννικὴν ὄφρυν κατεπάτησας, καὶ πατρικὴν ἀθεΐαν βδελυξάμενος, καὶ διὰ πυρὸς τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας, πανάριστε, ἐν αὐταῖς ταῖς ἄνω μοναῖς, σὺν ἀγγέλοις ἀγάλλῃ ἀεὶ, Νικήτα ἀθλοφόρε πανένδοξε. Ὡς παύρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐκτενωὶς ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ἡχος πλ. α'.

Ἡ παμφανὴς τοῦ Μάρτυρος μνήμη, λάμπει ὡς ἥλιος τοῖς πέρασιν, καὶ ἀπαύστως δαδουχεῖ τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα, νόσοις ἀποσβεδύσαι. Ἰκετεύει γὰρ δεῖ Νικήτας τῷ Χριστῷ δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Δεῦτε λαοὶ τὸ παράδοξον θαῦμα καθαρῶντες τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν προσκυνήσωμεν. Ὅτι ξυλὸν ἐν Παραδείσῳ θάνατον ἐβλάστησε, τὸ δὲ τὴν ζωὴν ἐξήνθησεν ἀναμάρτητον ἔχων προσηλωμένον τὸν Κύριον· ἐξ οὗ πάντα τὰ ἔθνη ἀφθαρσίαν τρυγῶντες κραυγάζομεν· ὁ διὰ σταυροῦ θάνατον κατήργησας, καὶ ἡμᾶς ἐλευθερώσας δόξα σοι,

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι

Σταυρὸς ἀνυφούμενος τοῦ ἐν αὐτῷ ὑψωθέντος τὸ πάθος τὸ ἄχραντον, ἀνυμνεῖν προτρέπεται κτίσιν ἅπασαν. Ἐν αὐτῷ κτείνας γάρ, τὴν ἡμᾶς κτείνοντα, νεκρωθέντας ἀνεζώωσεν καὶ κατεκάλλυνεν, καὶ εἰς οὐρανοὺς πολιτεύεσθαι, ἡξίωσεν ὡς εὐσπλαγχνος, δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητα· ὅθεν γεγηθότες ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ μεγαλύνομεν ἄκραν συγκατάθεσιν.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Μωσῆς προστύπου σε χεῖρας ἐκτείνας εἰς ὕψος καὶ κατατροπούμενος, Ἀμαλγὰ τὸν τύραννον, Σταυρὲ τίμιε. Τῶν πιστῶν καύχημα, Ἀθλητῶν στήριγμα, Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα, Δικαίων πρόμαχος πάντων τῶν Ὁσίων διάσωμα· διὸ σὲ ἀνυφούμενον βλέπουσα ἡ κτίσις εὐφραίνεται, καὶ πανηγυρίζει. Δοξάζουσα Χριστὸν τὸν διὰ σοῦ τὰ δις ὄντα συνάφαντα, ἄκρα ἀγαθότητι.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ὃν περιέπουσι τάξεις Ἀγγέλων γηθόμεναι, σήμερον ὑψύμενοι θεῷ νεύματι, ἀνυψεῖ ἅπαντας τοὺς κλοπῇ βρώσεως ἀπωσθέντας καὶ εἰς θάνατον κατωλισθήσαντας, ὅθεν σε καρδίᾳ καὶ χεῖλεσι, πιστῶς περιπτυσσόμενοι, τὸν ἁγιασμὸν ἀρυόμεθα· ὑφοῦτε βοῶντες, Χριστὸν τὸν υπεράγαθον Θεόν, καὶ τὸ αὐτοῦ προσκυνήσαντες θεῖον ὑποπόδιον.

Δόξα ἡχος πλ. δ'.

Τῆς Νίκης ἐπώνυμος ἀνεδείχθεις, Νικήτα πανσεβάσμιε. Ἐν σταδίῳ κηρύξας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐναντίον Βασιλέων καὶ Τυράνων αὐτὸν ἐμολογήσας· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ τῶν φιλοχρίστων ἀνάκτων, καὶ πάντων τῶν τὴν μνήμην σου τελοῦντων πιστῆς, τὸν μόνον φιλάθρωπον, λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Ἡ φωνὴ τοῦ προφήτου σου Μωϋσέως ὁ Θεὸς πεπλήρωται ἢ λέγουσα· ὤψεσθε τὴν ζωὴν ἡμῶν κρεμαμένην ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν. Σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἡλευθέρωται. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται ἐν κυμβάλοις Δαυιτικοῖς ὕμνον σοι προσφέροντα καὶ λέγοντα. Εἰργάζω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός. Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας ἀγαθὴ καὶ φιλόθρωπε, Παντοδύναμε Κύριε Δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου

Δόξα. Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικήτα ἡχ. α'.

Νικήσας τῶν βαρβάρων, ἀθλοφόρε τὴν ἔφοδον τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει, ἀηττήτῳ τὸ ὕστερον, δαιμόνων κατέβαλες ὄφρυν, γενναίᾳ τῇ ἐνοστάσει σου σοφέ, καὶ νικήσας ὦ Νικήτα, βραβεῖα εἴλη-

φας νίκης ἀξίας δόξα τῷ ἐνισχύσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ τὴν σεπτὴν σου μνήμην αἰεὶ δοξάσαντι.

Κοί νῦν. Σῶσον Κύριε. Καὶ ἀπόλυσις

Εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὴν α' Στιχολ.

Κάθισμ. ἡχ. α'. Τὸν τάφον σου Σοτήρ.

Πυρὶ προσομιλῶν οὐδαμῶς κατεφλέχθης Νικήτα Ἀθλητά, τοῦ Χριστοῦ γενναϊόφρων. Τὴν δρόσον γὰρ ἐκέκτησα τοῦ Χριστοῦ, ἀναφύχουσαν· ὅθεν ἤνυσας τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, ἀγαλλόμενος μετὰ Ἀγίων ἀπάτων, μεθ' ὧν ἡμᾶς μνήσθητι.

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Τὸ ὄπλον τοῦ σταυροῦ, ἐν πολέμοις ἐδείχθη ποτὲ τῷ εὐσεβεῖ Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, ἀήττητον τρόπαιον, κατ' ἐχθρῶν διὰ πίστεως· τοῦτο τρέμοις, αἱ ἐναντίαι δυνάμεις, τοῦτο γέγονε καὶ τῶν πιστῶν σωτηρίας καὶ Παύλου τὸ καύχημα.

Μετὰ τὴν β' στιχολ. κάθισμ. ἡχ. γ' Θεῶς Πίστειος Πυρπολούμενος τῷ Θεῷ ζήλῳ πῦρ ἐμόδουλον οὐκ ἐπτοήθη, ἀλλ' ὑπελθὼν ἀπτοήτῳ φρονήματι, τὴν ἀναφθεῖσαν πυρὰν ὀλοκαύτωσαι, καὶ τῷ Δεσπότῃ ὡς θῦμα προσήνεξαι. Μάρτυς ἔνδοξε, αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευς, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Τὴν ὡραιότητα

Σταυρὸν καὶ θάνατον, παθεῖς ἐλόγιμος μέσον τῆς κτίσεως, τοῖτον κατέπνιξας, ὅτι εὐδόκησας

σωτήρ τὸ σῶμά σου προσήλωσαι. Τότε δὲ ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε· ταῦτα καὶ λιγιστὴς δρῶν ἐν σταυρῷ σε ἀνύμνησεν. Μνήσθητί μου βόων ὦ Σωτήρ, καὶ ἔλαβε πιστεύσας τὸν Παράδεισον.

Μετὰ τὸν Πολυέλειον Κάθ. ἡχ. δ'. Κατεπλάγην

Τὸν γενναῖον ἀθλητὴν τῆς εὐσεβείας τοῦ Χριστοῦ. Εὐφρημίσωμεν φαιδρῶς, Νικήταν πάντες οἱ πιστοί· ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς ταῖς τοῦ Πνεύματος δι' οὗ ἡ τυραννὶς τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, δυνάμει θεϊκῇ καταπεπάτγεται, καὶ νοσημάτων ἱασις πλουσία παρὰ Κυρίου δεδωρηται, τοῖς ἐκτελοῦσι, πιστῶς τὴν θείαν καὶ πάνσεπτον μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα τὸ εὐτό. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς.

Ταχὺ προκατάλαβε

Σταυρῷ σε προσήλωσαν οἱ Ἰουδαῖοι Σωτήρ δι' ὧν ἐκ τῆς φθορᾶς ἡμᾶς ἀνακαλέσω Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἠπλώσας τὰς παλάμας ἐν αὐτῷ ἐκουσίως, λόγχῃ δὲ τὴν πλευράν σου κατεδέξω νυγῆναι. Τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου δόξα φιλόανθρωπε.

Οἱ ἀναβαθμοί. Τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἡχου.

Προκείμενον ἡχ. δ'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Τὸ Πᾶσα Πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἐπιβαλοῦσι

γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσιν. παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακὰς ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ Ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν μὴ προμελειτᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν πνεῦμα καὶ σοφίαν ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανάτου σου ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θριξὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόλλυται, ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Ὁ Ν. Δόξα ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἐλεῆμον ἐλέησόν με. Ἦχος β'.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα ἀγάλλεται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ τρισολβίου μάρτυρος Νικήτα γεράρουσα βοᾷ· μεγαλομάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, μὴ ἐλλείπης πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτόν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.... καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν εἰρημῶν εἰς Η'. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς Σ'. τῆς ἐορτῆς ἡχ. πλ. δ'.

«Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδου» τὴν ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι,

»τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς Φαραὼ τοῖς ἄρμασι κρο-
»τήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὐρυς διαγράφας, τὸ ἀη-
»τητον ὄπλον, διδ Χριστῷ ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν
»οὗτι δεδόξασται»

Τὸν τύπον πάλαι Μωσῆς, τοῦ ἀχράντου πά-
ιους. ἐν ἑαυτῷ προέφηγε, τῶν Ἱερῶν μισούμε-
νος, σταυρῷ δὲ οχηματιοθεῖς τεταγμέναις τρό-
παον, πολάμαις ἤγειρεν, τὸ κράτος διολέσας, ἀ-
μαλῶν τοῦ πανώλους, διδ Χριστῷ ἄσωμεν τῷ
Θεῷ ἡμῶν οὗτι δεδόξασται.

Ἀέθηκε Μωϋσῆς, ἐπὶ στήλης ἄκος, φθορο-
ποιῶν λυτήριον, καὶ ἰσθόλον δῆγματος, καὶ ξύλῳ
τύπῳ σταυροῦ, τὸν πρὸς γῆν συρόμενον ὄφιν
προσεδῆσεν, ἐγκάρτιον ἐν τούτῳ θριαμβεύσας τὸ
πῆμα, διδ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν οὗτι
δεδόξασται.

ὑπέδειξεν ὁ οὐρανός, τοῦ στουροῦ τὸ τρόπαιον.
Τῷ ἀσεβείας τεράτεσι καὶ βασιλεῖ θεόφρονι, ἐχ-
θρῶν ἐνῷ δυσμενῶν, κατεβλήθη φρύαγμα ἀπάτη
ἀνестράπη δέ, καὶ πίστις ἐρηπλώθη γῆς τοῖς πέ-
ρασι θείας διδ Χριστῷ ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν
οὗτι δεδόξασται.

Ὁ καὶ ἂν τοῦ ἁγίου. Νίκης σὲ μέλπω, τὸν
φερόντων πρόμον.

Θεοφάνους ἡχ. δ'. ὡδὴ α'. Θαλάσσης τὸ
ἐριθραῖον πέλαγος.

Νεκρώσας τὸ τῆς σαρκὸς σου φρόνημα, τὸν
νοῦν καταύγασον, φωτιστικῇ λαμπρότητι τὴν

σὴν, ἀνυμνήσαι πανήγυριον ὡς νικητῆς πανάρι-
σος, καθικέστερων ὢ Νικήτα Χριστόν.

Ἰόντων ἐκ τῶν παθῶν γενόμενον, ἀποτιθέμε-
νος, τοὺς αἰσιμαυτοὺς ὑτέμεινας στερρῶς, καὶ χιτῶ-
να τὸν ἐντιμον, μαρτυρικῶς ἐνδεδυσαι, ἐκ τῶν
αἱμάτων ὑφαινόμενον.

Καινὴν τε καὶ θαυμασίαν ἔδειξας, ὁδὸν ἀθλή-
σεως, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ ξύλῳ τῆς ζωῆς, ἀπαρχὴ
γὰρ γεγένησαι, τῆς τῶν μαρτύρων δέσποτα, ὁμο-
λογίας καὶ στερρότητος.

Θεοτοκίον

Ἡ πύλη τῆς πρὸς ἡμᾶς σου Κύριε συγκατα-
βάτῳς ἀνατολὴν καὶ ἥλιον καὶ φῶς μυστικῶς σε
καλοῦμεν ὅν ὑπερφυῶς ἐξήστραψε, διπλοῦν τῇ
φύσει τὸν φιλόφθρωπον.

Καταβασία ὡδὴ γ'.

«Ράβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβά-
»νεται, τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα, τῇ
»στερευούσῃ δὲ πρώην ἐκκλησίαν, νῦν ἐξήνθησε,
»ξύλῳ σταυροῦ εἰς κράτος καὶ στερέωμα».

Ὡς ἐπαφῆκε ριπιζομένη ὕδωρ ἀκρότομος, ἀ-
πειθοῦντι λαῷ, καὶ σκληροκαρδίᾳ, τῆς Θεοκλήτου
ἐδήλου ἐκκλησίας τὸ μυστήριον· ὁ σταυρὸς τὸ
κράτος καὶ στερέωμα.

Πλευρὰς ἀχράντου λόγχῃ τρωθείσης, ὕδωρ
σὺν αἵματι, ἐξεβλήθη ἐγκαινίζον διαθήκην καὶ
ρύπτικὴν ἀμαρτίας· τῶν πιστῶν γὰρ σταυρὸς
καύχημα, καὶ βασιλέων κράτος καὶ στερρώμιτι.